

ΙΚΜΠΑΛ

Μαρία Κούρτη, Γ'2

Β' Ομάδα

α) Να σκιαγραφήσεις την προσωπικότητα του μικρού ήρωα Ικμπάλ Μασί, έτσι όπως την γνώρισες μέσα από τις σελίδες του βιβλίου σου. Πόσο εύκολο πιστεύεις ότι είναι ένα μικρό παιδί να υψώσει το ανάστημά του απέναντι σε ένα οργανωμένο κύκλωμα; Τι ήταν αυτό που έδωσε δύναμη στον Ικμπάλ;

Ο Ικμπάλ Μασί ήταν ένα παιδί θαρραλέο και τολμηρό. Δεν δίσταζε να επαναστατήσει και να αντισταθεί στο εκάστοτε αφεντικό του, καταπολεμώντας την παιδική εργασία και την εκμετάλλευση των ανηλίκων. Η γενναιότητά του ξεπερνούσε κάθε όριο και είχε έναν και μοναδικό σκοπό: να ελευθερώσει από τη σκλαβιά όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά, τα οποία δουλεύαν για τα συμφέροντα εμπόρων, ιδιοκτητών παράνομων ταπητουργείων και καμινιών, υπό άθλιες συνθήκες, μακριά από την παιδική ζωή. Μακριά από αυτά που ένα άλλο παιδί, σε μία άλλη περιοχή του κόσμου φαντάζεται. Μακριά από το γέλιο, το παιχνίδι, την παιδεία και το να ζει με την οικογένειά του κάτω από μία ζεστή στέγη. Μακριά, δηλαδή, από το να είναι παιδί. Ο Ικμπάλ προσπαθούσε καθημερινά με τις πράξεις του να φτάσει πιο κοντά στον στόχο του με πείσμα. Ήταν σίγουρος πως κάποια μέρα θα το κατάφερνε και δεν άφηγε τίποτα να του καταρρίψει το όνειρό του: ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά του κόσμου. Επιπλέον, παρόλη τη δυσαρέσκειά του έναντι της εργασίας των παιδιών, ο ίδιος ήταν ιδιαίτερα καλός, με άριστες ικανότητες στην ύφανση χαλιών και για τον λόγο αυτό πολλές φορές τον εκμεταλλεύονταν. Ήταν πολύ δυνατός χαρακτήρας με προσωπικότητα. Άλλωστε, αν δεν είχε αυτά τα δύο χαρακτηριστικά στο ήθος του, δεν θα είχε την ψυχική δύναμη να σταθεί ενάντια στο κατεστημένο και να επιδιώξει την αλλαγή της μοίρας εκατομμυρίων παιδιών στον κόσμο. Κατόπιν, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί φιλομαθής, αφού επιθυμούσε κάποια μέρα να σπουδάσει και να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των παιδιών. Στη συνέχεια, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι ένα δεκάχρονο παιδί έβρισκε το θάρρος να υψώνει το ανάστημά

του σε οργανωμένο κύκλωμα των βιομηχάνων. Καθώς ζούσε σε μία αναπτυσσόμενη χώρα, γνώριζε ότι δεν μπορούσε να αντισταθεί στις αρχές και στο αφεντικό του αλλά παραμερίζοντας όλα αυτά που τον εμπόδιζαν τα κατάφερε. Οι αρχές σε εκείνες τις περιοχές, μπορούσαν εύκολα να εξαγοραστούν από τους ιδιοκτήτες των βιομηχανιών ακόμα και με ένα μικρό ποσό, προκειμένου να αποφύγουν τη σύλληψή τους. Επίσης, τα παιδιά ήταν πολύ αδύναμα σε σχέση με τα μεγαλόσωμα αφεντικά τους και δεν θα μπορούσαν σε καμία περίπτωση να τους αντισταθούν, καθώς κάθε άρνηση να υπακούσουν στις εντολές τους, συνοδευόταν από ακραίες και βάνουσες τιμωρίες με τις οποίες κινδύνευε μέχρι και η ζωή των παιδιών. Επομένως, οι μικροί εργαζόμενοι, οι οποίοι δεν ήταν παρά σκλάβοι των ιδιοκτητών τους, δεν τολμούσαν να φέρουν αντίρρηση. Ο Ικμπάλ όμως ήταν διατεθειμένος να χάσει μέχρι και τη σωματική του ακεραιότητα για το μέλλον των παιδιών.

Αυτό που έδωσε δύναμη και θάρρος στον Ικμπάλ να συνεχίσει τον αγώνα για την ελευθερία του, ήταν η ελπίδα ότι ο αγώνας του θα οδηγούσε στο τέλος της παιδικής εργασίας και εκμετάλλευσης, θα σηματοδοτούσε την απελευθέρωση πολλών παιδιών που βρίσκονταν σε παρόμοια κατάσταση με τη δική του.

Ο Ικμπάλ βρήκε το κουράγιο να αφυπνίσει τον κόσμο και να διεκδικήσει τα δικαιώματα των παιδιών, που σε πολλές χώρες ακόμα και σήμερα καταπατώνται. Το γεγονός αυτό δείχνει ότι στη σημερινή εποχή που επιδιώκεται η συνεχής ανάπτυξη, δεν έχουν επιλυθεί σημαντικά ζητήματα, όπως η καταπάτηση των δικαιωμάτων του παιδιού και γενικότερα του ανθρώπου. Ο Ικμπάλ προσπάθησε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να παρακινήσει την ανθρωπότητα να σταματήσει αυτήν την κατάσταση η οποία δεν θα έπρεπε να επικρατεί σήμερα.

β) Να επιλέξεις μία σκηνή από το βιβλίο που σε συγκίνησε ιδιαίτερα και να την παρουσιάσεις. Να την σχολιάσεις και να γράψεις για ποιο λόγο σε άγγιξε.

Ο συγγραφέας του βιβλίου κατάφερε να μεταφέρει στους αναγνώστες τις συγκλονιστικές εικόνες και την αθλιότητα της ζωής των παιδιών, μέσα από ιδιαίτερες περιγραφικές εικόνες. Η σκηνή, όμως, που μου άρεσε περισσότερο και μου δημιούργησε τα περισσότερα συναισθήματα, ήταν εκείνη που περιέγραφε τον σκοτεινό αυτό χώρο όπου τα παιδιά ήταν υποχρεωμένα να δουλεύουν ολημερίς. Το μόνο φως σε εκείνον τον χώρο ήταν οι ηλιαχτίδες που έμπαιναν από ένα μικρό παραθυράκι, κι αυτό όχι όλες τις ώρες της ημέρας. Η ατμόσφαιρα ήταν αποπνιχτική. Η σκόνη των χαλιών και των κλωστών, η αφόρητη ζέστη που προκαλούσε δύσπνοια, ο δυνατός ήχος των αργαλειών που χτυπούσε ρυθμικά χωρίς σταματημό και το θορυβώδες άκουσμα του συρσίματος των αλυσίδων που ήταν περασμένες γύρω από τα πόδια των μικρών σκλάβων και του ποδιού του αργαλειού, προκαλούσαν την αίσθηση ότι βρίσκονταν σε φυλακή, αφού ζούσαν περιορισμένοι, χωρίς ατομικές ελευθερίες και δικαιώματα. Επιβίωναν με περιορισμένη ποσότητα φαγητού και νερού. Επομένως, μέσα από αυτήν την εικόνα, ο συγγραφέας θέλει να δείξει τις αντίξοες συνθήκες τις οποίες βιώνουν τα παιδιά, στα οποία δεν αρμόζει ένας καταναγκαστικός τρόπος ζωής διότι πάνω από όλα είναι παιδιά και πρέπει να ζήσουν την αθωότητα της παιδικής τους ηλικίας!